

301

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 listopada 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 169 ust. 1 i 182 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67 i z 1968 r. Nr 46, poz. 337) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 47 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1) 300.000 zł — gdy chodzi o zmianę decyzji przez organ finansowy prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa), a 450.000 zł — gdy chodzi o zmianę decyzji przez organ finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w zakresie zobowiązań podmiotów gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, podatku dochodowego, podatku scalonego od kółek rolniczych i innych jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych, różnic budżetowych, wpłat z zysku, oprocentowania środków trwałych, dopłat do cen napojów alkoholowych, jak również z tytułu nie zwróconych w terminie nadpłaconych dotacji udzielonych przed-

siębiorstwom państwowym na pokrycie strat; przepisu tego nie stosuje się do należności budżetowych przypadających od organizacji politycznych, zawodowych i społecznych, z wyjątkiem należności przypadających od kółek rolniczych i innych jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych”;

- 2) po § 47 dodaje się tytuł i § 47a w brzmieniu:

„Do art. 182 ust. 2.

§ 47a. Ostateczne decyzje dotyczące jednostek gospodarki uspołecznionej w zakresie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu podatków obrotowego i dochodowego, dopłat do cen napojów alkoholowych, różnic budżetowych i wpłat z zysku, na mocy których strony nabyły już prawa, mogą być za zgodą tych stron uchylane lub zmieniane w trybie nadzoru przez organ finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), jeżeli w wyniku uchylenia lub zmiany decyzji zmniejszenie zobowiązania z któregokolwiek z wymienionych tytułów nie przekroczy kwoty 2.000.000 zł.”

- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

302

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 grudnia 1971 r.

w sprawie nakładania, uiszczenia i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym.

Na podstawie art. 68 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie:

- 1) funkcjonariusz — oznacza funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej oraz upoważnionego do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego funkcjonariusza innego organu,
- 2) wydział budżetowo-gospodarczy — oznacza wydział budżetowo-gospodarczy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej oraz wydział ogólnoadministracyjny prezydium dzielnicowej rady narodowej w mieście stanowiącym powiat, wymieniony na blankiecie mandatu karnego.

§ 2. W drodze mandatu karnego nie nakłada się grzywny:

- 1) za wykroczenia, za które należałoby orzec karę dodatkową, nawiązkę, obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego, obowiązek zapłaty równowartości wyrządzo-

nej szkody, zniszczonego lub uszkodzonego przedmiotu, ukradzionego, przywłaszczonego lub wyludzonego mienia,

- 2) gdy sprawca wykroczenia znajduje się w stanie wskazującym na użycie alkoholu,
- 3) gdy sprawca dopuścił się wykroczenia o charakterze chuligańskim.

§ 3. W drodze mandatu karnego może być nałożona grzywna w wysokości: 20, 50, 100, 150 i 200 zł.

§ 4. 1. Nakładając grzywnę w drodze mandatu karnego funkcjonariusz obowiązany jest określić wykroczenie zarzucane obwinionemu.

2. Warunkiem nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego jest wyrażenie przez sprawcę wykroczenia zgody na przyjęcie mandatu.

3. Jeżeli sprawca wykroczenia nie może uiścić grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi, który ją nałożył, funkcjonariusz ten wydaje za pokwitowaniem odbioru mandat kar-